

आम्बिष्ट अम्बा अम्बाला अम्बिका अम्बरम् अम्बुषः ।

अबद्ध लि० बन्ध-क्त न० त० । १ असंबद्धे २ अन्वयबोधयोग्यता-
शून्ये परस्परविरुद्धे वाक्ये च यथा “यावज्जीवमहं मौनी
ब्रह्मचारी च मे पिता माता तु मम बन्ध्यासीदपुत्रश्च
पितामहः” इत्यादि वाक्यम् । ३ बद्धभिन्ने सुक्ते च ।

अबद्धमुख लि० न बद्धं यथेच्छवादिदया अप्रतिरुद्धं सुख-
मास्यक्रिया यस्य स्त्रियां वा ङीप् । अप्रियवादिनि
“सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियमिति”
मनुनाऽप्रियवचनकथनस्य निषेधेऽपि तदुल्लङ्घनेन अप्रिय-
वाक्यप्रयोक्तृत्वेन तस्य तथात्वम् ।

अबध पु० न बधस्ताडनं देहे आघातः प्राणवियोजनं वा
अभावे न० त० । ताडनाभावे । “शिष्यशिष्टिरबधेनाशक्तौ
वेणुदलेनेति” मिता० सृतिः । १ प्राणवियोजनाभावे च ।

अबधा स्त्री न बध्यतेऽस्यते लम्बेन । लीलावत्युक्ते त्रिकोणादि
क्षेत्रे लम्बोभयपार्श्वस्थे भूमिखण्डे । न, बाध्यते आबाध्यते
वा, अवाधा आवाधाऽप्यत्र । तदानयनञ्च “त्रिभुजे भुजयो-
र्योगस्तदन्तरगुणो भुवा हृतो लम्बा । द्विःस्था भूरुनयुता
दलित्वाऽबाधे तयोः स्थातामिति” लीला० । “दशसप्तदशप्रमौ
भुजौ त्रिभुजे यत्र नवप्रमा मही । अबधे वद लम्बकं
तथा गणितं गाणितिकाशु तत्र मे” इति लीला०
अबधोद्देशकः ।

अबध्य लि० बधमर्हति यत् न० त० । १ बधानर्हे प्राणवियोग
फलकव्यापारो हिंसात्र बधः । “अबध्याञ्च स्त्रियं प्राङ्-
क्तिर्यग्योनिगतामपि” सृतिः । २ बधदण्डानर्हे ब्राह्मणे
च “बधः सर्वस्वहरणं पुराजिर्वासनाङ्गने । तदङ्गुदे
इत्युक्तो दण्ड उक्तमसाहसः । अविशेषेण सर्वेषामेप-
दण्डविधिः सृतिः । बधादृते ब्राह्मणस्य न बधं ब्राह्मणो-
र्हति” मिता० सृतिः । “उपस्थसुदरं जिह्वा हस्तौ
पादौ च पञ्चमौ । चक्षुर्नासा च कर्णौ च धनं देहस्तथैव च
दश स्थानानि दण्डस्य मनुः स्थायस्त्वोऽब्रवीत् त्रिषु वर्षेषु
यानि स्युरक्षतो ब्राह्मणोऽब्रजेदिति” मनुः बन्ध-बा०
क्यप् । ३ अयोग्यवाक्ये हे० मे० च ।

अबन्धक न० बध्यते स्वधनमितरत्र आधीयते बन्ध आधीय-
मानद्रव्यं स नास्ति यत्र क्यप् । १ आधिभ्युन्ये ऋणादाने ।
“अशीतिभागोऽष्टिः स्यान्नासिमासि सबन्धके । वर्ष-
क्रमाच्छतं द्वित्रिचतःपञ्चकमन्यथा” या० “अन्यथा बन्धक-
रहिते” मिता० “दद्युर्वा स्वकृतां षड्भिं सर्वे सर्वास्तु
जातिषु” या० व्याख्येयाम् “ब्राह्मणाद्योवर्षा अबन्धके

सबन्धके वा स्वकृतां षड्भिं सर्वास्तु जातिषु दद्युः” विज्ञा० ।
अस्य पा० उपकादिगणपाठात् “उपकादिभ्योऽन्यतरस्यामद्वन्द्वे
च” पा० सूत्रेण गौत्रप्रत्ययस्य बहुत्वे लुग्विधानात् कस्मि-
न्सित् २ गौत्रप्रवर्त्तके ऋषावपि अस्य रुढिः ।

अबन्धुर लि० न० त० । १ उन्नतानतभिन्ने २ शोभनभिन्ने
३ विधुरबन्धुरबन्धुरमैक्षतेति” माघः ।

अबन्ध्य लि० बन्ध्यः अफलः । १ सफले, “अबन्ध्यं दिवसं कुर्यात्
दानाध्ययनकर्म्मभिः” सृतिः २ अफलभिन्ने फलकाले फल-
युक्ते वृक्षे पु० ।

अबल न० न बलं सामर्थ्यं सुत्कर्षीवाऽभावे न० त० । १ बलाभावे
“प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं षड्वा तस्य बलाबलम्” सृतिः ।
“गन्धानाञ्च रसानाञ्च ज्ञात्वा चार्धबलाबलम्” मनुः ।
बलसुत्कर्षमबलमसुत्कर्षम्” इति कुल्लू० । नास्ति बलं
यस्य । २ बलहीने दुर्बले लि० “पञ्चवर्गीवलेनो नो न हर्ष-
स्यानमाश्रितः अबलोऽयं लग्नदर्शीति नी० ता० । अबल-
स्वकुलाशिनो भसाञ्जिजनोऽद्रुमपीडनः खगान्” नैष० ।
३ नाश्यां स्त्री “भुजलतां जडतामबलाजनः” रघुः । “हृदये
वहसि गिरीन्द्रौ त्रिभुवनजयिनी कटाक्षेण । अबला त्वं
यदि मन्ये के बलवन्तो न जानीम” इत्युद्धटः । ५ व० ।
४ वरुणवृक्षे पु० । [रोगादिनिमित्ते देहस्य कधीभावे ।

अबलिमन् पु० बलस्य भावः इमनिच् विरोधे न० त० ।

अबाध पु० अभावे न० त० । १ बाधाभावे २ प्रतिबन्धाभावे ।
नास्ति बाधो यस्य । ३ बाधशून्ये लि० । बाधश्च असत्त्वं
स चानुमापकहेतौ दोषभेदः वक्ष्यभाववदृष्टदत्तं हि बाध
दोषः यत्सत्त्वेऽनुमितेः प्रतिबन्धः तस्य हेतुदूषकत्वमिति
नैया० । नास्ति बाधा पीडायस्य । ४ पीडायुन्ये लि० ।

अबाधक लि० न० त० । १ बाधकभिन्ने अनुगुणे । नास्ति ।
बाधो यस्य वा क्यप् । २ बाधशून्ये लि० ।

अबाधित लि० न बाधितः । बाधितभिन्ने यथार्थं “अबा-
धिताग्हीतनिश्चयत्वं प्रमात्वमिति” उड्डाः । तद्वति
तत्प्रकारकं ज्ञानं हि प्रमा तच्च तदभाववति तत्प्रकारक-
ज्ञानेन प्रतिबध्यते तथा च तदभाववति तत्प्रकारकता-
शून्यत्वेन ज्ञानस्य आधार्थ्यं, तादृशज्ञानविषयत्वात् विष-
यस्याबाधितत्वम् । [अप्रतिरोध्ये ।

अबाध्य लि० न बाध्यते अपोद्यते बाध-रहत् न० त० ।

अबाल लि० न० त० । १ बालभिन्ने पूर्ये चन्द्रादौ २ तरुणे च ।

अबिन्धन पु० आप एव इन्धनरुद्दीपनसाधनमस्य । बाङ्-
वानौ “अबिन्धनं वङ्गिससौ त्रिभर्त्ति” रघुः ।